

at jeg sætter ikke saa overordentlig Priis paa den Side af Borgermesterstillingen, at blive og virke alene netop i Retning af det Populaire, taget ikke i sin allerbedste Betydning. Det er det, her bliver Spørgsmaal om, og det er det, der ikke er det Helbige. Det, som er det Helbige, er, at Borgermesteren staaer med et uhiblet Overblik til Sagerne og med en vis Værdighed i Communen, at han om muligt ikke blander sig i de mange smaa mere eller mindre rene Strømninger, der komme frem, men det kan Borgermesteren vanskeligt gjøre, naar han er udsat for hvert Aar at blive underkastet en Stemmegivning. Det kan endog-
saa føre til, at en eller anden Borgermester kan komme til at see sin personlige Stilling i den Grad sat i Fare, at han selv vil øve Indflydelse s. Ex. paa Valgene af Repræsentanterne, fordi Valget af den eller Valget af den vilde have Indflydelse paa Spørgsmaalet om hans eget Valg til Formand. Tør jeg spørge, om det vilde være en Stilling, som man kunde ønske en Borgermester, om det vilde være en Maade at træde op paa, som man vilde ansee for stemmende med den Holdning, som sømmer sig en af Staten bestiftet Tilfynsmand; visse-
lig ikke. Man kan sige: Herregub, der er jo ikke nogen videre Krænkelse i det, naar Manden ikke bliver valgt til Formand. Nei, dersom De s. Ex. gaar ud fra det Tilfælde, at man fra Først af sætter sig paa det Standpunkt ikke at vælge Borgermesteren til Formand. Der er forskellige Steder, hvor den samme Embedsmand er Herredsfoged i et stort Herred og tillige Borgermester i en lille By; Følgen deraf kan være, at denne Borgermester kan maaskee mere have sin hele Retning ført over paa Herredet, end tjenligt er for Byen, og som Følge deraf ønsker man maaskee hellere at have en anden til Formand i Borgerrepræsentationen. Dersom den lille By satte sig fra Først af paa det Standpunkt at sige: Vi vælge ikke Borgermesteren til Formand, saa var der efter min Formening ikke noget Krænkende for Borgermesteren, men dersom Borgermeste-

ren i længere Tid har været Formand i en Commune og saa paa Grund af et eller andet Spørgsmaal endog saa kun for eet Aar ophører dermed, saa kan det ikke nægtes, at det vil synes og til en vis Grad ogsaa maa blive en personlig Krænkelse, et Slags Tilfjendegivelse af, at nu er han ikke saa dygtig og nyttig en Mand for Communen, som han burde være. Det er en uheldig Maade at udøve en saadan Dom over Borgermesteren paa. Det ærede Medlem for Præstø Amts 4de Valgkreds (Frølund) sagde, at naar Borgermesteren er en „Klobrian“ — Betegnelsen er hans — og „der er mange Klobrian'er, der ere Borgermestre“, — saa er det ikke mere end fortjent, at man øver en sliq Dom over ham. Jeg vil sige, at paa den Maade hverken kan eller bør man øve en Dom over ham. Dersom en Borgermester er en mindre helbig Personlighed i sin Commune, dersom han ikke opfylder sin Pligt eller i hvert Fald opfylder sin Pligt paa en saadan Maade, at han ikke passer for Communen, saa er der for Borgerrepræsentationen og Borgerstabet i det Hele taget langt værdigere Midler til at lade Regjeringen vide det end dette, en enkelt Gang at kaste ham ud af Formandskædet i Communalbestyrelsen, saameget mere som det efter min Formening meget ofte vil lykkes netop de meest intriguante og de derfor paa ingen Maade for Communen tjenligste Borgermestre netop at haandhæve deres Sæde ifølge et Valg i Communen, men det ingenlunde af saadanne Grunde, at egentlig Communen er vel tjent dermed. Nei, derfor bør man efter min Formening ikke forkaste Borgermesteren, saalænge han er en kongelig Tilfynsmand, der ikke saaledes som enhver anden Mand kan sige, naar han ikke længere synes, at man behandler ham ret i Borgerrepræsentationen, at han ikke længere vil være i Repræsentationen. Det kan enhver Borger sige, men det kan Borgermesteren ikke sige. Man bør ikke lade ham være Gjenstand for Valg, enten man, saaledes som jeg har tilladt mig at foreslaae, vil gjøre ham til sødt Formand, eller